

LEÇONS DE TENEBRES DU SAMEDI SAINT

Ad usum Sancti Eugenii Ecclesiae

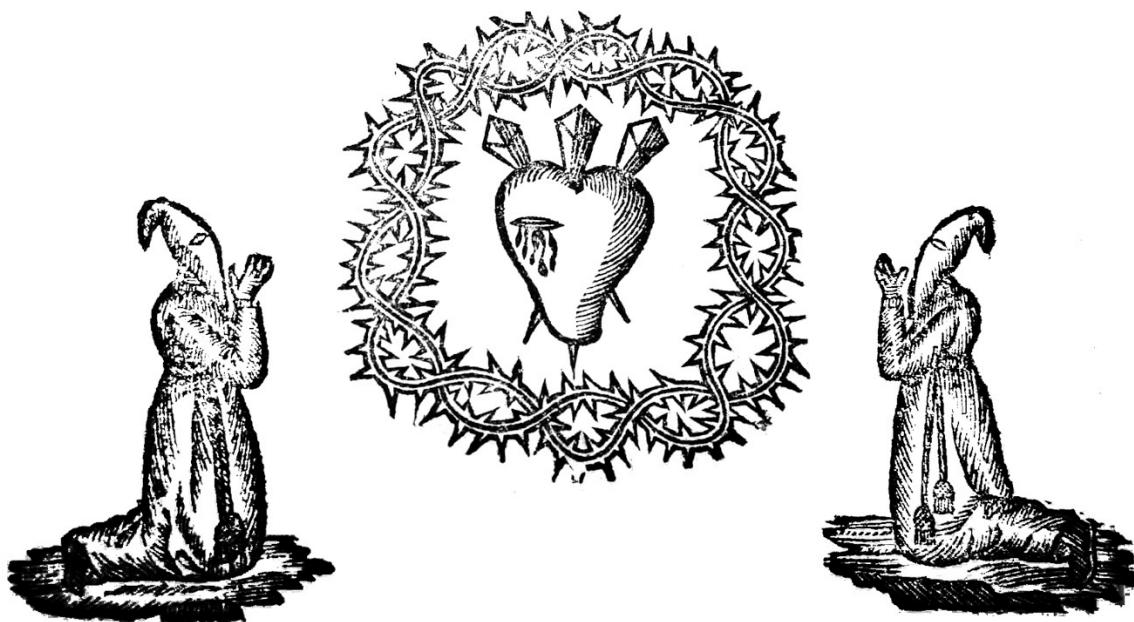

Sa Sainteté le Pape Pie XI a accordé le 16 mars 1935 une indulgence pléniaire aux conditions ordinaires à tous ceux qui assistent aux trois offices des Ténèbres de la Semaine Sainte, soit qu'ils y chantent soit qu'ils les suivent en méditant sur la Passion de Notre Seigneur.

AUX VIGILES DU SAMEDI SAINT

Au Premier Nocturne	3
Première leçon	3
Seconde leçon	5
Troisième leçon	7
Au Second Nocturne	9
Quatrième leçon	9
Cinquième leçon	9
Sixième leçon	10
Au Troisième Nocturne	11
Septième leçon	11
Huitième leçon	11
Neuvième leçon	11

AUX VIGILES DU SAMEDI SAINT

AU PREMIER NOCTURNE.

Première leçon

Lectio I

Cap. 23, 22-30

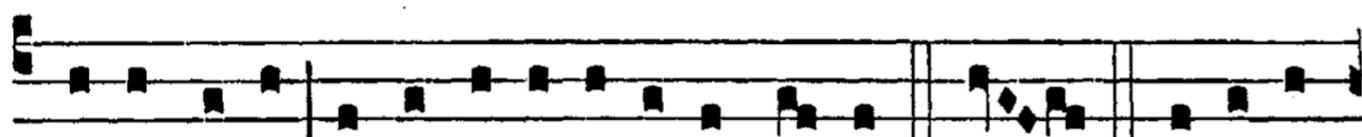
The musical notation consists of four-line staves with square neumes. The first staff begins with a large capital 'D' and contains the Latin text 'e La-menta-ti - ó-ne Je-re-mí - æ Prophé - tæ.'. The second staff begins with 'Heth.' and contains 'Mi-se-ri-córdi - æ Dó-mi-ni, qui-a non su-mus consúmpti:'. The third staff begins with 'qui - a non de-fe-cé-runt mi-se-ra-ti - ó-nes e - jus. Heth.'. The fourth staff begins with 'No-vi di-lú-cu-lo, multa est fi-des tu - a. Heth. Pars me - a'. The fifth staff begins with 'Dó-mi-nus, di-xit á-ni-ma me - a: proptér-e - a exspectá-bo e - um.'. The sixth staff begins with 'Teth. Bo-nus est Dó-mi-nus spe-rán-ti-bus in e - um, á-nimæ'.

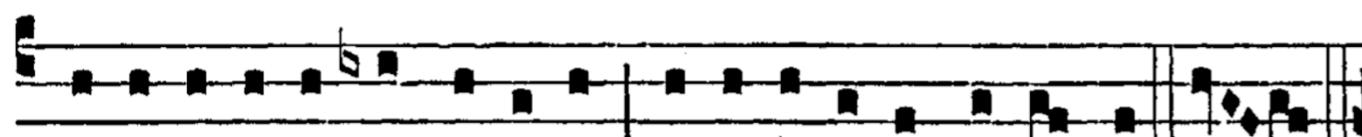
quæ-rén-ti il-lum. Teth. Bo-num est præsto-lá-ri cum si-lén-

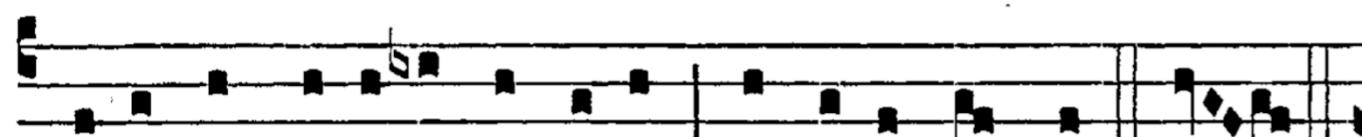
ti - o sa-lu-tá-re De - i. Teth. Bo-num est vi-ro, cum portá-

ve-rit ju-gum ab ad-u-lescén-ti - a su - a. Jod. Se-dé-bit

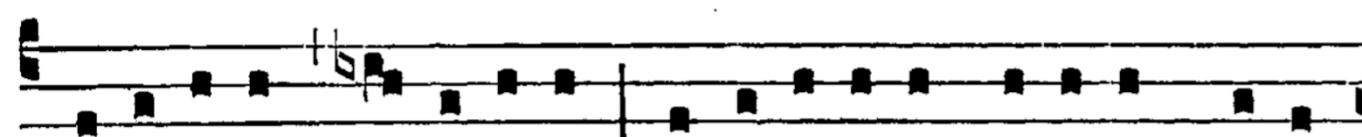
so-li-tá-ri - us, et ta-cé-bit: qui - a le-vá-vit su-per se. Jod.

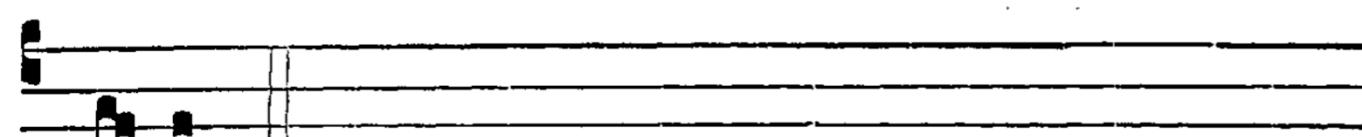
Po-net in púlve-re os su - um, si forte sit spes. Jod.

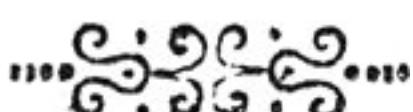
Da-bit percu - ti - én- ti se ma-xíl-lam, sa-tu-rá-bi-tur oppróbri - is.

Je-rú-sa-lem, Je - rú-sa-lem, convér-te-re ad Dó-mi-num, De - um

tu - um.

Seconde leçon

Lectio II

Cap. 4, 1-6

A

- leph. Quómo-do obscu-rá-tum est aurum, mu-tá-tus

est co-lor ópti-mus, dispér-si sunt lá-pi-des sanctu - á- ri - i

in cá-pi-te ómni - um pla-te - á - rum? Beth. Fí-li - i Si - on

ín-clí - ti, et a-míc-ti auro pri-mo: quómo-do re-pu-tá - ti sunt

in va-sa tés-te - a, o-pus má-nu - um fí-gu - li? Ghimel.

Sed et lá-mi - æ nu-da-vé-runt mammam, lac-ta-vé-runt cá-tu - los

su - os: fí - li - a pó-pu - li me - i cru-dé - lis, qua-si strúthi - o in

de-sér-to. Da-leth. Adhæ-sit lingua lacténtis ad pa-lá-tum

e-jus in si-ti: párvu-li pe-ti-é-runt pa-nem, et non e-rat
 qui fránge-ret e-is. He. Qui vesce-bántur vo-luptu-ó-se,
 in-ter-i-é-runt in vi-is: qui nu-tri-e-bántur in cró-ce-is,
 ample-xá-ti sunt stér-co-ra. Vau. Et ma-jor ef-fécta
 est in-íqui-tas fí-li-æ pó-pu-li me-i peccá-to So-domi-ó-rum,
 quæ subvérsa est in moménto, et non cepé-runt in e-a ma-nus.
 Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-te-re ad Dó-mi-num, De-um
 tu-um.

Troisième leçon

Incipit O-rá-ti-o Jeremíae Pro-phétæ. Recordáre Dómi-ne, quid accíderit no-bis: intué-re & résponce opprórium nostrum.

Heréditas nostra ver-sa est ad a-li-é-nos: domus nostra ad ex-tráneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi vídu-e. Aquam nostram pecúni-a bíbimus: ligna nostra préti-o compará-vimus. Cervícibus nostris mi-na-bámur, lassis, lassis non dabátur ré-quies. Ægypto dédimus manum & Assý-ri-is ut saturarémur pa-ne. Patres nostri peccavérunt, & non sunt:

& nos i-niquitá-tes e- ó- rum portá-vimus. Servi domináti sunt
nostri non fu-it qui redímeret de manu e-ó-rum. In a-nimá-
bus nostris afferebámus panem nobis, a fáci-e gládi-i, in de-
sérto. Pellis nostra quasi díbanus exústa est a fáci-e tempes-
tá- tum fa-mis. Mulí-e-res in Sion humi-li-a-vérunt & vír-
gi-nes in civitátibus Ju-da. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad
Dóminum, convértere ad Dóminum De- um tu-um.

AU SECOND NOCTURNE.

Quatrième leçon

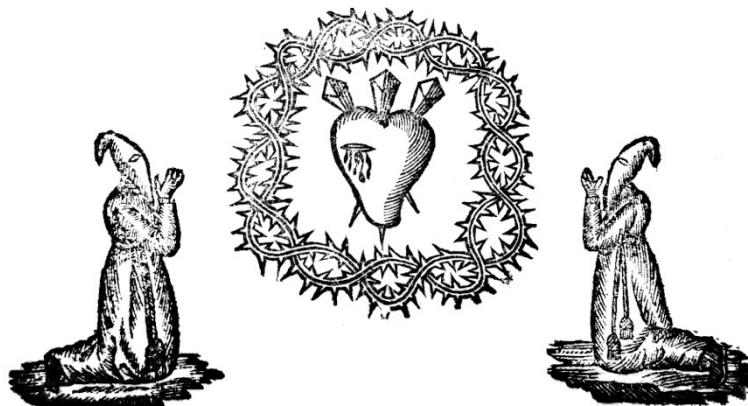
Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum 63. ad 7. versum.

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt : Quis nos vidébit ? Defecérunt scrutantes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifige-rétur, aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes pas-siónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberaréetur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor se-crétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum : celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

Cinquième leçon

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum ? Dixérunt enim Piláto : Sedúctor ille : hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres : ergo illi Piláto : Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens : Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis : et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus : Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, munié-runt sepúlcrum, signántes lápidem cum custódibus.

Sixième leçon

Posuérunt custódes mīlites ad sepúlcrum. Concússa terra Dóminus resurrexit : mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mīlites, qui custódes advénerant, testes fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mīlitem custódem sepúlcri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam : et dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia ? Tantúmne déseris lucem consílli pietátis, et in profúnda versútiæ démergeris, ut hoc dicas : Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum ? Dormiéntes testes ádhibes : vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

AU TROISIEME NOCTURNE.

Septième leçon

De Epistola prima beati Pauli Apóstoli ad Hebreos.

Hébreux 9, 11 à 22.

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum, non manufáctum, id est, non hujus creátionis : neque per sanguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sanguinem introívit semel in Sancta, ætérrna redemptiōne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatiōnem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti ?

Huitième leçon

Et ideo novi Testaménti mediátor est : ut morte intercedénte, in redemp-tiōnem eárum prævaricatiōnum, quæ erant sub prióri testaménto, repro-missiónem accípiant qui vocáti sunt ætérrnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est : alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicátum est.

Neuvième leçon

Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pôpulo, accípiens sanguinem vitulórum et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pôpulum aspérsit, dicens : Hic sanguis Testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Étiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sanguine simíliter aspérsit et ómnia pene in sanguine secúndum legem mundántur : et sine sanguinis effusióne non fit remíssio.

